



EPI TH ALAMIA
HONORIBUS NUPTIALIBUS

*Humanissimi, Præstantissimi & Literatissimi
VIRI*

Dn. Valentini

Laurentii,

Nobilis Gymnasii, qvod est in Rosalebia, Conrectoris
Dignissimi, SPONSI,

Cum,

Lectissima Pudicissimaq; Virgine

Magdalena,

Viri integerrimi JOHANNIS GOL-
DEN S Filia, SPONSA,

Concinnata

a

Præceptoribus, Fautoribus, Collegis & Amicis

1629 Anno 1643

QVo nVptos bLanDâ foVet aVrea LaVrea Mürto.

LIPSIAE excudebat Justus Janssonius Danus, Anno 1629.





Ota valent vatum, LAURENTI!
carmine fusa;

Pace, opibus, natis, munere prosper
eris.

Conjugio: Quid enim? Nil haeres. Cun-
cta fidei

Eveniunt, si sint prospera, prospere eris.

Sic vovet, favetque suo non ita olim
discipulorum optimo

M. Andreas Wilkius Gymnasii Go-
thani Rector prid. Nonas. Mart. Anno
1629.

A Bsq; ullâ pompâ venit & sine Syrmate Musa,

Et coctis clarâ versibus arte minus:

Gratatum venit ecce! tibi; sed flumina venæ

Mars turbat, Doris miscet amaritiem.

Nos Centaurorum grex improbus, atq; trahaces

Harpyie assidue væ! male decoriant.

Et licitum impune est istis agere undiq; prædas

Ungvibus incurvis, glutineoq; pede.

Nil istis sanctum est; contaminat omnia Aëllo;

Das, nondas; præstò est carnifina tibi.

Hinc & obæratus totus, debensq; animam ipsam

Pauper in algenti sede Menippus eget.

A 2

In lo-

In loculis vacuis extendit aranea casses ;
Non libella datur, sportula nulla datur,
Caupo, Piscator, Salsamentarius, auceps,
Rem facit, eoque ejus præda labore venit,
Sola pruinosa glacialiç horrida panno
Esurit, Actæo gens operata Deo.
Obsidet usq; forces, clamatq; tributa petitor,
Æs sibiens poscit Curia, miles hiat.
Et non indigner, dicamq; Valete camenæ,
Et vatum sterilis, carmen inane, labor !
Ite procul vestro si nil proedstis alumno !
Ite, nihil si me gloria vestra juvat !
Jejunas qvis vos admet, vestrasq; catastas
Mendicas cupiat mente lubente seqvi ?
Sed quid ego hæc autem neqvicqvā ingrata revolvo ?
Nil profundt lacrimæ, nulla querela juvat.
Quod dixi venio tibi vincula jugalia metris
Gratatum. Vigeat, qui benè cœpit, amor.
Pax sit amica toro ; capiatis, qvicquid avetis !
Lauretum feriant fulmina nulla tuum.
Nempe mali. Procul inde pedes Eros auferat atros ;
Omnia Eros fluvio svavi sonante riget.
Impluat ex alto largum benedictio rorem,
Et vos longævâ posteritate beet !

M. Johannes VVeizius Gymnastij Gothani P.

Jure, quo me vis Hymenæo dicere fausta,,
LAURENTI, cordis portio magna mei !
Sed mihi, quæso, dabis veniam, adversante minervâ
Quod nequeo tædis scribere dignatus.

Ne

*Ne tamen officium veteris planè absit amici,
Hac tibi cum sponsâ jam mea vota fero:
Sit tibi prole pia Fœcundus, pace Quietus,
Fortunis Locuples, Dulcis amore Torus.
Tale meum votum est: si debo plura precari,
Dic Lorens, tibi num plura rogare queam?*

David Kelner Ecclesiæ Go-
thanæ Diaconus.

*A*urum cordi hominis vires, oculisq; nitorem
Suppeditare ajunt, igne perire negant.
Magdala nempe suum ducens cognomen ab *Auro*,
Cordi det vires, suppediteq; tuo:
Non dolor illa oculis sit, sed tibi blanda voluptas,
Hinc vestrum nec crux distrahet ulla thorum
Te aurifidem ô faustum! cuius ne sperne fodinam,
Venas illa tibi porrigit aurifluas.
Quod voveo det jova Auro bona imago prematur,
Laurenti, ad longos jugiter usq; dies.

Amicitæ & congratulationis
ergo f.

*M. Justus Heinricus Jacobi, Pastor
p.t. Allerstadit.*

*N*on quisquam fruitur Veris odoribus,
Hyblæo aut spoliat melle cavernulas,
Et plena ambrosio rore foramina,
Si vulnus timidus sincipiti cavit,
Et sentes metuit, vitat aculeos.

Tendit Pegaseo more ferox equus
Ad metam, indocilis ferre volubile
Calcar; nunc purridam concutiens humum;

A 3

Nunc

Nunc spumâ recoquens frena madentia.
Vesci qvi in nucleo vult penetrat nutes,
Licturus stolidis ridicularia,
Sic velum soliti pandere remiges;
Altum seu Zephyrus, seu tenet horridus
Auster, sive sinistro mare flumine
Fertur, seu placido silitur aether.

Ten' dicam à tenero flore pueria
Perpessum pariter multa sed ardua?
Scandens Aonium sponte tuâ decus
Vitabas stimulos ingenii pigris
Addendos: Neg, quod contulit artifex
Natura eximii torpuit obrutum.

Sed sicut cineri subditus emicat
Ignis: sic animi prodiit ignea
Virtus, ut tenerum culmen humo tulit
Perrupit q̄ moras & retinacula.

Nimirum duo sunt compita, quæ ferunt
Ad laudes solidas, his Dea cæsa
Praest, ex cerebro nata Patris Jovis;
Illi omne truis vendicat imperi
Jus Bellona sibi, nescia parcere.

Hâc sub militâ Palladis à teneris
Dum certas, solitus non sine laudibus
Laurentis Enstabilis fædere jungitur
Doctrinæ pretium, Bella puellula!
Cujus si faciem indagine pensitas,
Quanti visiæ preciæ conspiciunt; Decus
„ Virtutes, Pudor & Commemorabile
„ Nomen, Conveniens, integritas, Honor
„ Contra aurum veniunt; Fama probabilis
„ Est cunctis! Quid ego? terq; quaterq; te

Feli-

*Felicem celebro; Quem D E U S hoc modo
Dignatur, properat, prosperat & Beat.*

*Hâc tu mæte animâ! Jova juvat iorum,
Ut cernis; juvat hunc Sancta Trias. Vige
Ergo, Cumq[ue] tuâ Docte Valens, Vale.*

M. Joach. Knape Ejusdem
Scholæ Rector.

Quod mens casta Deus, foedæq[ue] libidinis hostis,
Quodq[ue] idem casti sit fautor & autor amoris;
Quod domui præster sapiens & conferat uxor,
Quod contra noceat Scabies germana marito;
Id satis edocuit crebro nos pagina sacra,
Insuper & Salomon passim docet ore diserto.

Ergo quid damnas thalamum Romane Priape,
Et fers mille lupas orco, turbamq[ue] nothorum?
At tibi pro scelere hoc, & pro furialibus ausis
Persolvat meritas grates, & præmia reddat
Debita conjugii princeps D E U S autor honesti.

At tibi, cui animo melior sententia constat,
Qui fugis illicitos æstus & foedera sancti
Conjugii præfers inconcessis hymenæis
LAURENTI, eveniant felici sidere qvævis.
Vivacis veluti gestas pia nomina *LAURI*,
Sic te vivacem conservet ametq[ue] Jehova.
Teq[ue] tuamq[ue] beet sponsam Deus auctor amoris,
Illi Cumææ donet, tibi Nestoris annos,
Et pulcrâ faciet vos prole subindè parentes.

Faustæ acclamationis E.

f.

*Fridericus Bartensteinius, p. s.
Cantor Rosleb.*

A 4

Valen-

Valentinus Laurentius-Magdalena,

Per Anagrammatismum

I, leni nutu lustra venas, Da galenam:
Unius venâ stillet urna, Da lagenam.

Impat, impensè rerum licet impare nisu,
Mensuram voti, Candide Amice, tui
Septenus, geminâ surgente, Qvaternio, classe,
Talia Cadmæa proliis adornat epe:
I bonus, & quoties non est numerare beatis
Auspiciis fretus, latus & ominibus
I, lustra venas leni, pone optime, Nutu,
Quas alit arcanis alma fodina bonis,
Da, nova nupta, parem thalami, tædag, Galenam,
Alterni dives copia martis eat.
Unius affectus constante auobus in una
Carne animis vena stillet & urna riget,
Da, non-exhausto fundentem fons Lagenam,
Nectar amorisflux pacis, & ambrosiam.
Alternis lustrate, date, stillate, rigate,
Incrementa feret summus ab axe parens,
Proliparis thalami venis, sexusq, galenis
Macte vir & vira sit solis utraq, domo:
Plena refrigerii sit in arcta sorte Lagena,
Dives & annonæ Vena, Galena boni.

Johann. Lemmerhirt Megalo-
Béersingiæ Pastor.

Longus,

Longus, Ceritus, non homo, qvod pia
 Natura primo lacte puerpera
 Immulxit arcanis medullis,
 Et Genius pater imputavit;
Qvicunq; vano turbidus impetu
 Expecto ratum postulat, indidem.
 Simillimus caco Gigantum
 Et nimio Lapithum furori;
Qui factiosis stultus & impius
 Refingit ausis, qvod Deus arbiter
 Mandavit æternis statutis,
 Suppliciis rigore sanxit.
Ultricq; nequam nequior, & Deo
 Deicq; jugi lege vicariæ
 Qvicunq; naturæ sacratum
 Seditiosus opus profanat.
Romæ libido fœda / acerrimæ,
 Et Septicollis Jupiter impotens,
 Incuriosus præpotentis
 Et nihil hunc Genium moratus,
 Commasculatos flore viros suo,
 Et succipenas vere juvenculas,
 Oppessulatis impeditos
 Carceribus, viduans inescat;
Aptumq; proli seminium malis
 Elumbe furtis efficit & necat.
 Intaminatus, sacrosanctus
 Ipse tamen stabulatur exlex
 In fornicatis & Veneri sacris
 Fanis profanis, ipse profanor.
 O belluinam castitatem!
 A Satana patre cælibatum!

Qvis-

Qvisqvis professus nomen homunculi,
Christi qvovis nobilius tenes,
Indulta naturæ medela
Sit tibi cara, situsq; cordi-
Incestuosi fulmina Vejovis
Et tu, Valenti, despicias, & DEI
Antiquiorem Sepulicollis
Cautus habes sequerisq; legem.
Congratulatus prestigias malas,
Et offuturum deprecor oscinum:
Auspex & autor gratuletur
Connubii Deus ipse vobis.
Immunis irâ, nescius invidi
Levoris, exsors litigii, satur
Sit melleorum suaviorum,
Et sobolis torus annuatim.

Ita gratulabundus vovebat

Christophorus Lorey, Pyrgo Hel-
drungo-Tyrigeta SS. Theologiæ
Studioſus & Alumn. Elect. Lipsiæ.

LAUREA, Laurenti, Pallas tibi fert a ministrat,
Aurea sed sponsæ cinxia juno tua:
Ambobus pectus Venus ustulat ignea flammis.
Hus tribus an junctis quis meliora dabit?
Immò Dei pietas major majoribus ambos
Dotibus auctavit, spe, bonitate, fide.

Idem.

LAURENTI, lauri docta cognominis aure:
Magdala de croce et flore vocata rose.

Lau-

Laurenti, te Phœbus amat, sua gaudia, laurum :
Magdala, te speculum Juno Venusq; suum.
Laurenti, decorat te mira Valentia lauro,
Magdala, te pulcris æmula forma rosis,
Laurenti, lauri cognomen & omen habeto,
Magdala, virginem perpetue flore decuso

Congratulabatur

Godefredus Lindemuth Islebiā-
 Saxo. Philos. Studiosus Lipsiæ.

Quantum Laurentio præstat munitio Romæ,
Aegroto tantum præstat ubiq; Valens.
Hoc bene dignovit formosa puella, Valentia,
Qvæ datur ita thalamum fœdere juncta tuum.
At teneris infans habuisti nempè Valentia
Nomen: jam quoq; vir nomen & omen habes.
Gratulor ergo, velut sese frons laurea pandit,
Sic crescat vestrum prole vigente genus.
Absit mens ægrota: senex ut Nestoris annos
Cum sponsâ felix mente Valente teras.

Martinus Faschius Heldrungensis
 Philosophia Studiosus Lipsiæ.



Ad Sponsam suam ut tenellulam ita
 carissimam.

MAgdala virginæ decus & laus prima catervæ,
 Cordis delicium mollis & aura mei.

Salve

Salve & amoris tuo, i thalami dum pæta ferimus,
Affectu pauca hec suscipe verba favens.
Magnus amor Deus est, qui cuncta focillat amore,
Vincit & in stabili sint duo sed e pares.
Quicq; hominum mentes variis conjungit in oris,
Et nuptam mirâ copulat arte viro:
Sic quoq; dum firmo mihi fœdere jungeris, in me
Sentitur soiidum dulcis amoris opus.
Inde putas nostris tantos in mentibus ipsum,
Ardoris stimulos conciliaisse Deum.
Cognita quinunquam procul & diversa ligavit
Corcula nostra novi spe veniente hori.
Et quia Magnus amor Deus est, in te suator sit
Tela, in me tuus ut mutuus esset amor:
Qui concors tecum certet certamen amoris,
Perq; vices Veneri bella dicata gerat:
Cujus hic evenius: MEUS ES TU: Tuq; viciſſim,
Es mea: nil prater carmen amoris habet.
Scire tuum est igitur fidissima portio cordis,
MAG DLENA ô animi pars veneranda mei.
Dulcis ut in nobis crescens concordia dulcis
Conjugis castus regnet ubiq; pudor;
Sit sine lite torus, sit, si coeamus in unum,
Una fides, unum fœdus et unus amor.
Christe tuum nobis indulsum suggere, amorem
Improbane fucō distrahat Ata suo.

Sponsus 6. Cal. Decembris Anno 1623.

F I N I S.

Pon. Z t 3219. QR

